

[Thott]

de våben, som ikke endte på museer, blev destrueret. Jeg var glad for dette svar, men læser nu i Aarhus Stiftstidende, at politiet siden 1978 har afholdt flere auktioner, hvor våbenhandlere har kunnet købe våben af politiet.

Det forekommer lidet hensigtsmæssigt, at politiet på denne måde medvirker til at bringe inddragne eller afleverede våben i omløb, og spørgeren beder derfor ministeren anmode politiet om at opføre med at bringe allerede inddragne våben i omløb gennem salg.

Det bør tilføjes, at spørgeren er indforstået med, at et mindre antal antikke våben overdrages til danske museer under den forudsætning, at disse ved tyveri ikke kan bruges. Således mener jeg, at politiet bør stille som absolut betingelse for at udlevere våben til museerne, at disse ikke udstilles i brugbar stand.

Svar (24/1 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har ved gennemførelsen af det frie lejde i januar 1986 tilkendegivet, at de våben, som kommer ind ved auktionen, som altovervejende hovedregel vil blive destrueret.

Med hensyn til de våben m.v., som indtages som led i politiets almindelige arbejde, kan jeg oplyse, at politiet årligt medvirker ved konfiskation af et betydeligt antal våben. Rigspolicechefen har oplyst, at der også for så vidt angår konfiskerede våben for hovedpartens vedkommende sker destruktion.

Et antal funktionsdygtige våben bortsælges dog ved auktionssalg til godkendte våbenhandlere. Indtægterne ved dette salg – der har fundet sted siden 1976 – andrager for tiden årligt 400.000–500.000 kr. Der er ikke ved rigspolicechefembedet i den nævnte periode registreret tilfælde, hvor sådanne solgte våben på ny er blevet anvendt til gennemførelse af en overtrædelse af straffeloven. En væsentlig del af de bortsolgte våben videregives til udlandet.

Rigspolicechefen har supplerende bemærket, at han ud fra et politimæssigt synspunkt finder det ubetænkeligt at fortsætte den beskrevne procedure for så vidt angår destruktion og salg af konfiskerede våben, som år-

ligt indbringer staten et ikke helt ubetydeligt beløb. Jeg er enig med rigspolicechefen heri.

Spm. nr. S 551

Til *justitsministeren* (16/1 86) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvad der bliver af de våben, som med mellemrum indsamles under løfte om frit lejde, eller som beslaglægges af politiet?«

Begrundelse

Så vidt spørgeren er orienteret, sorteres våben, som indkommer ved beslaglæggelse eller ved direkte aflevering mod løfte om frit lejde, i tre bunker:

Den første, som består af ubrugelige eller dårlige våben, sendes til destruktion på Stålvæværket i Frederiksværk. Den anden, som er antikke eller særlige våben, afleveres til frihedsmuseet eller andre museer. Den tredje bunke, som består af våben, der fortsat kan bruges, sælges på lukkede våbenauktioner, hvor f.eks. våbenhandlere har adgang, og videresælges efterfølgende til det store antal danskere, som har våbentilladelse, hvorefter de så kan opbevare dem på væggen hjemme i stuen, indtil de engang bliver stjålet eller på anden måde kommer i omløb igen.

Mellem år og dag kommer politiet i besiddelse af våben, som de allerede én gang har beslaglagt – og videresolgt.

Spørgeren ønsker oplyst, om disse oplysninger er korrekte, og der ønskes gerne et skøn over, hvor mange våben der er endt i hver af de tre bunker siden 1978.

Uanset om videresalget nok så meget sker til folk, der har våbentilladelse, virker det psykologisk underminerende i forbindelse med våbenindsamlinger, at politiet bare kan videresælge de våben, som folk går hen og afleverer i tillid til, at så er der i hvert fald ingen, som kommer til skade. Det virker heller ikke særlig tillidvækkende, at den samme myndighed, som har til opgave at bekæmpe volden, selv kan sælge våben.

Svar (24/1 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):